

- „С' пѣсень в' нѣмъ увѣзваше,
„Излѣзваше с' киткѣ.
„Кога ѣ така — „неходите“,
„Рече дѣдо Димо
„Азъ ще идѣ — останете.
„Готово-ли ѣ сичко?
— „Сичко-то е пригответено
„И вино да извадиѣ;
„Ястѣ-то е привързано —
„Ей сега ще додѣ.
Грабна бързо бѣклици-тѣ —
У зимника отиди,
Ето и Радка, съсъ мѣнци-тѣ,
Отъ водѣ си доди.
А пѣкъ дѣдо сами отиди
При Дешкѣ отвѣди,
Що ѣ стана, самъ, да види,
И да-но му убади.
— „Какво сѣдишь, мой-то пиле,
„Така невесела?
„Глава-ли тя, тати, боли,
„Що си приплѣднѣла?
„Я кажи ми, що ти стана? —
„Майка ти да н' чуе,
„Чи ѣ знаешъ, тя ѣ припрѣна —
„Ще писне, кѣтъ чуе.
— „Нищо не ми ѣ, милый, тате,
„Нищо ми не става —
„То ще мине — то е цвѣтъ —
„Азъ не съмъ болнава....
А тейко ѣ, ѣ похвана
Чело-то горѣщо,
На сърце му жално стана:
Зло не каза нищо.
— „Нѣма нищо, татевото,
„То ще ти премине.
„Да нариснемъ камъне-то
„За уруки ни разбойно?